

Til § 19.

Af Forslagsstillerne under Nr. 1:

5) Første Punktum affattes saaledes: „Forsørgelsen vedbliver i Reglen til Barnets fyldte 15de Aar og kan kun efter særlig Bevilling ved de aarlige Finantslove forlænges indtil det fyldte 18de Aar.“

Til § 22.

Af de Samme:

6) 3die, 4de og 5te Linie: Ordene: „og 2 Medlemmer . . . nedlagte Foresøgelse“ ændres saaledes: „, ubenævnt af Finantsministeren, og 2 Medlemmer, det ene valgt af Krigsministeren, det andet af Marineministeren.“

Af de Samme:

7) 2det Stykke, 2det Punktum, affattes saaledes: „Donorvarerne for de andre Medlemmer bestemmes ved Finantsloven“.

Bojsen: Da der intet Udvalg har været nedsat til at behandle det forelagte Lovforslag, saa har en Del af Medlemmerne af det Udvalg, der ifjor behandlede det tilsvarende Lovforslag, holdt et Samraad om de Ændringer, man vilde bringe i Forslag. Det er Resultatet heraf, der foreligger i de foreslaaede Ændringsforslag, hvorom de nævnte Medlemmer ere blevene enige. Det første Ændringsforslag gaar ud paa at indbefomme den Løkke, som blev fremsført af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) under 1ste Behandling, idet han nemlig ønskede at udvide Invalidbestyrelsens Ret til at yde Forsørgelse i enkelte Tilfælde, hvor den ikke efter den nugældende Lov vilde kunne gjøre det. Man har imidlertid erkjendt, at i det Omfang, som det ærede Medlem havde tænkt sig det, vilde det ikke kunne lade sig udføre at vedigere Lovens Ord; men man har i den Form, hvori man her har foreslaaet Paragrafen vedtagen, troet, om end ikke at gjøre nogen væsentlig Forandring, saa dog ved en Afstemning her i Thinget at tilkjendegive den Retning, hvori man ønsker, at Invalidbestyrelsens Fortolkning af denne Bestemmelse fremtidig skulde komme til at gaa. Jeg tror, at allerede dette kan have sin Betydning, naar der i denne Afstemning udtrykkelig indlægges Ønsket om en saa lempelig og overfor Invaliderne saa gunstig Fortolkning som mulig i Lovens første Paragraf.

Det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 2, skal jeg lade være uomtalt, da det jo sandsynligvis vil blive vedtaget efter den Afstemning, der nylig har fundet Sted. Forslaget gaar jo nemlig ud paa aldeles det Samme, som det tilsvarende Forslag ved Pensionsloven.

Forslaget under Nr. 3 til § 8 gaar ud paa at lade Hensynet til Invaliditetsgraden ogsaa faae Betydning overfor den Invalidforsørgelse, som

fremtidig ydes Invalider af Officersklassen. Saaledes som Paragrafen lyder i Regjeringsforslaget, er den overensstemmende med den nugældende Ret, hvorved der i Almindelighed er Udgang for Officerer til foruden $\frac{2}{3}$ af deres Embedsløn som Pension tillige at modtage den sidste Trediedel som Invalidforsørgelse, altsaa Udgang til som Invalider at beholde deres fulde Løge. I den Henseende gjør den gjældende Lov og det forelagte Lovforslag en Afvikelse mellem Menige og Underofficerer paa den ene Side og Officerer paa den anden Side. Vi have ikke funnet overbevisende os om, at der er tilstrækkelig Grund til at vedligeholde en saadan Forskjel. Ganske vist er Ændringsforslaget, som det her er stillet, ikke af nogen indgribende Betydning, idet det kun gaar ud paa at etablere den Grundsætning, at der for invalide Officerer af første Invaliditetsafdeling altid ydes $\frac{1}{3}$ af deres Løn som Invalidforsørgelse, men at det forøvrigt overlades til Invalidbestyrelsen at tilstaa Invalidforsørgelse af mindre Beløb til Invalider af de andre Invaliditetsafdelinger, af 2den og 3die Afdeling. Det er altsaa aldeles overladt til Invalidbestyrelsens Skjøn, hvad den vil gjøre med Hensyn til de to andre Grader; men han har dog troet, at det vilde være i Overensstemmelse med Lovens Princip, naar der ogsaa overfor dette Tilfælde udtrykkelig henvises til, at Invaliditetsgraden skal faae Indflydelse ogsaa paa den Invalidforsørgelse, som tilstaaes Officerer.

Ændringsforslaget under Nr. 4 er stillet af det ærede Medlem for Bræstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen). Jeg kan angaaende dette Forslag ikke tale paa de øvrige Forslagsstilleres Vegne, men skal kun for mit eget Vedkommende bemærke, at det ikke forekommer mig, at der er Noget til Ginder for, at dette Ændringsforslag vedtages. Det er mig bekjendt af et enkelt Tilfælde, at ogsaa Ret og Billighed taler for en saadan Bestemmelses Anvendelse. Forslaget gaar jo nemlig ud paa, at en Invalid overfor Lovgivningen kun anerkendes som Invalid, naar han har modtaget Invalidforsørgelse, og det er denne Grundsættings Anvendelse i det foreliggende Tilfælde, nemlig med Hensyn til Enkens Ret til at nyde Pension, som Ændringsforslaget gaar ud paa, og jeg skal afvente den høitæredede Finantsministers Udtalelse om dette Ændringsforslag, idet jeg, som sagt, for mit Vedkommende ikke kan se, at der er Noget til Ginder for at vedtage det.

Ændringsforslaget Nr. 5 gaar ud paa at fyldestgjøre den Løkke, jeg berørte ved første Behandling, nemlig at bevare den i Udvalget ifjor fastholdte Grændse af 15 Aar for Invalidforsørgelse til Børn. Det gaar altsaa ud paa en Forandring i det Bestaaende. Ganske vist, den stiller i Udsigt, at Understøttelsen eller Forsørgelsen kan vedvare til det fyldte 18de Aar. Medens jeg var tilbøjelig til at blive staaende ved det 15de Aar som absolut Grændse, have Forslagsstillerne endes